

Sygn. akt I ACa 728/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędzia:	SA Zbigniew Grzywaczewski
Sędzia:	SA Walentyna Łukomska - Drzymała
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) - Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w Ł.

o zapłatę kwoty 298.427,18 zł

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 12 września 2012 r.

sygn. akt IX GC 369/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala (...) - Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Ł. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 728/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 września 2012r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od pozwanego Wojewódzkiego Szpitala (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Ł. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 298.427,18zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in. zarządzania wierzytelnościami innych podmiotów.

W ramach współpracy z dostawcami sprzętu i usług na rzecz pozwanego szpitala, zawarł umowy o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń, w których poręczył istniejące i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania pozwanego szpitala (umowa z 9 listopada 2010r. z (...) Spółką z o.o. w W., umowa z 9 marca 2011r. z (...) Spółką z o.o. w W., umowa z 6 czerwca 2011r. z (...) Spółką z o.o. w W., umowa z 1 września 2011r. z M. M. S., umowa z 21 listopada 2011r. z (...) Spółką z o.o. w L.).

W umowach tych ustalono, iż w przypadku gdyby szpital nie wywiązał się ze zobowiązań, dostawca zawiadomi o tym powoda, który dokona zapłaty na rzecz dostawcy poręczonego zobowiązania.

Pozwany szpital nie uregulował swoich zobowiązań wobec wyżej wymienionych podmiotów wobec czego powód w wykonaniu umów o współpracy zapłacił na rzecz dostawców pozwanego kwotę objętą niniejszym postępowaniem i dochodził jej zasądzenia od pozwanego na podstawie art. 518 § 1 pkt 1 kc, jako osoba trzecia, która spłaciła wierzyciela i nabyła spłaconą wierzytelność.

Zdaniem Sądu Okręgowego powództwo jest zasadne.

Sąd ten nie podzielił stanowiska pozwanego, iż umowy zawierane przez powoda wymagały dla swej ważności zgody podmiotu który utworzył zakład.

Stwierdził, że art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2007r. nr 14, poz.89 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 października 2010 r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U.Nr 230, poz. 1507 z 2010r). stanowiący, że czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela, w przypadku publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot który utworzył zakład, nie może być interpretowany rozszerzająco. Umowa poręczenia nie jest umową mającą na celu zmianę wierzyciela, a zatem nie wymaga ona zgody o jakiej mowa w tym przepisie.

Od tego wyroku pozwany złożył apelację zarzucając naruszenie art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i art. 54 ust. 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011r. o działalności leczniczej (Dz.U. NR 112 poz. 654 z późn.zm.) przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że przepisy te nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna.

Spór sprowadza się do interpretacji art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (obecnie art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej).

Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż przepis ten nie dotyczy umowy poręczenia w związku z czym zgoda organu założycielskiego szpitala nie była potrzebna dla ważności umów zawieranych przez powoda.

Zmiana art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej miała służyć ograniczeniu handlu wierzytelnościami . Zamysłem ustawodawcy było ograniczenie wtórnego obrotu wierzytelnościami, który wiązał się z dodatkowymi kosztami dla zakładu opieki zdrowotnej, a niekontrolowane działania windykacyjne prowadziły do wstrzymania lub ograniczenia świadczeń zdrowotnych, przepisu tego nie można jednak interpretować rozszerzająco.

Umowa poręczenia nie jest bowiem umową, która ma na celu zmianę wierzyciela, ale stwarza gwarancję, że poręczyciel wykona zobowiązanie w wypadku gdyby nie wykonał go dłużnik. Jeżeli dłużnik nie wykona zobowiązania to wprawdzie

dochodzi ostatecznie do zmiany wierzyciela, ale nie wyniku czynności prawnej, o jakiej mowa w tym przepisie, ale na skutek czynności faktycznej i z mocy samego prawa (art. 518 § 1 pkt 1 kc).

Kontrahenci szpitala zawierając umowy z powodem mieli na celu zagwarantowanie sobie uzyskania zapłaty za sprzedany towar, czy usługi, bo w przeciwnym wypadku musieliby kredytować działalność szpitala. Trudno się w tym dopatrzeć jakichś działań niezgodnych z zasadami współżycia społecznego.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.